

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI TEODOSIE CHINOViarhul LA PATRIARHIE

Joi, 11/24 ianuarie 2019, Patriarhia a făcut pomenirea Părintelui nostru Dreptul Teodosie Chinoviarhul la Sfânta sa Mănăstire din deșertul Iudeii, între Beit Sahour și Mănăstirea Sf. Sava cel Sfințit.

Sf. Teodosie a întemeiat această mănăstire chinovială la mijlocul secolului al V-lea. După ce a ajuns în Țara Sfântă din orașul său natal Capadocia, Sf. Teodosie s-a nevoit la Mănăstirile din Palestina, ducând o viață cenobitică, anahorită și isihastă.

În această mănăstire, călugării urmau să se pregătească pentru a se alătura Mănăstirii Lavrei, ducând cu strictețe o viață singuratică, isihastă și câștigându-și traiul muncind din greu, cu mâna, pentru întreținerea celor săraci și păstrarea formelor de miluire a celor nevoiași. Sloganul lor era că „nici un leneș nu ar trebui să intre aici”.

Sf. Teodosie, împreună cu co-naționalul și tovarășul său întru nevoie Sava cel Sfințit și cu călugării lor, au jucat un rol semnificativ în lupta împotriva monofizitismului și a hotărârii predominante a Sinodului al IV-lea Ecumenic din 451 d.Hr. cu privire la ipostaza Domnului nostru Iisus Hristos în două firi, dumnezeiască și omenească.

Această mănăstire a fost grav deteriorată de diferite raiduri și a fost renovată în jurul anului 1905 de călugării cretani Galaction și Leontie, în jurul anului 1950, de către vrednicul de pomenire arhiepiscop Bartolomeu al Madabei, iar în ultimii patruzeci de ani a fost păstrată și renovată de egumenul Cretan, Arhimandritul Ieroteu.

Pomenirea Sf. Teodosie s-a făcut cu Vecernia seara în această mănăstire, slujbă condusă de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Sevastiei și cu Sfânta Liturghie dimineața, condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Timotei al Bostrei, ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teofilact al Iordaniei, Ieromonahi aghiotafiți, preoți vorbitori de limba arabă, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul corului Bisericii Sfântului Mormânt, Constantinos Spyropoulos, și de călugării de la Lavra Sf. Sava, la slujbe participând mulți credincioși, în principal din orașul învecinat Beit Sahour, și alți pelerini.

Credincioșilor prezenți, Preafericitul le-a ținut această cuvântare în limba greacă:

„Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii strălucind cu minunile, Cuvioase Părintele nostru Teodosie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.”

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Părintele nostru Teodosie care a strălucit cu minunile, care a lucrat pustiul neroditor duhovnicește și trupește, ne-a adunat pe toți astăzi în Sfânta Mănăstire ce îi poartă numele, ca să cinstim pomenirea sa.

„Mari și minunate sunt lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule Atotțiitorule, drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor” (Apocalipsa 15, 3).

Pe această cale dreaptă și adevărată a Domnului a mers

Părintele nostru Teodosie care s-a arătat Chinoviarh, adică începător al vieții de obște a monahilor, dar și dascăl al pustiei, adică învățător al viețuirii duhovnicești în Hristos pentru cei ce se nevoiau sub îndrumarea lui, așa cum cântă și imnograful său: „Cuvioase Părinte Teodosie, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale, pentru care în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.”

Cu adevărat, iubiți mei frați, Cuviosul Teodosie „cetele îngerești a ajuns, a cărora viață fără prihană a urmat”. De aceasta ne încredințează, de altfel, și sinaxarul său care înregistrează mulțime de minuni pe care le-a săvârșit de-a lungul vieții sale pământești monahale.

Părintele nostru Teodosie a avut ca pildă de urmat pe Sfântul Ioan Botezătorul precum și pe marii sihaștrii ai pustiei din preajma Iordanului și, în general, din Palestina: Eftimie cel Mare, Sava cel Sfințit și, firește, pe Marele Simeon Stâlpnicul care s-a nevoit în Antiohia „de la care a învățat dăruirea către virtute”. Biograful său, Chiril Schitupolitul, îl numește pe Teodosie cel provenit din Capadocia cetățean al cerului, lauda cea mare a Palestinei, fala pustiei, întărirea schimei monahale, apărător al dogmelor celor drepte, călăuzitor și apărător al canoanelor vieții de obște.

Mai înainte de a veni Cuviosul în acest loc unde a întemeiat Sfânta sa Mănăstire, Părintele Longhin, care era membru al Tagmei Monahilor „Râvnitori”, adică al Obștii Aghiotafite de astăzi, „luându-l, l-a dus la fericita și cea între Sfinți Ikelia cea care a construit Biserica „Locului de popas al Născătoarei de Dumnezeu”. Când fericita Ikelia s-a săvârșit, acesta a luat asupra sa chivernisirea locului.” Cu alte cuvinte, toți monahii de la Locul de popas al Născătoarei de Dumnezeu l-au ales egumen al acestei Mănăstiri.

Părintele nostru Teodosie s-a distins ca mare cetățean al pustiului Palestinei, pentru că asculta cuvintele Psalmistului: „Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele” (Psalmul 102, 17-18).

Poruncile Domnului pe care și noi suntem îndemnați să le păzim, iubiții mei frați, nu sunt grele și împovărătoare, după cum spune Domnul nostru Iisus Hristos: „Jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11, 30). Viața omului este trecătoare, dar mila Domnului este veșnică: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori” spune Psalmistul (Psalmul 102, 15). Frica de Domnul este o condiție necesară ca să dobândim mila Lui nemăsurată. Nu este însă de ajuns simplul gând și amintirea poruncilor lui Dumnezeu. Trebuie să urmeze și faptele. „Căci câți în Hristos v-ați îmbrăcat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3, 27), spune Apostolul Pavel.

Iar Hristos în Care suntem chemați să ne îmbrăcăm nu este altul decât noul Adam Cel strălucit de lumina dumnezeiască și nezidită a Tatălui, adică de Duhul Sfânt Care în chip de porumbel a coborât peste El în apele Iordanului, când a fost botezat de Ioan Înaintemergătorul. În Hristos, noul Adam, despre Care „glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Marcu 1, 11), s-a îmbrăcat, ca și cu o haină a luminii nezidite, Cuviosul Părintele nostru Teodosie.

Domnul nostru Iisus Hristos este „Cel Ce singur are nemurire și locuiește întru lumină neapropiată, pe Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-L vadă” (1 Timotei 6, 16). Este cu neputință ca ochii muritori să suporte strălucirea luminii slavei dumnezeiești. „Nu va vedea vreun om fața lui Dumnezeu și va trăi”. Dar în viața viitoare cei desăvârșiți Îl vor vedea. „Fericiți cei curați cu inima căci aceștia Îl vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5, 8), spune Domnul.

Această curățire a inimii sale a izbândit-o și Părintele nostru Teodosie cel prăznuit astăzi. De aceea și imnograful lui spune: „Om cu firea ai fost, Părinte, dar te-ai arătat împreună cetățean cu îngerii. Că, viețuind ca un fără de trup pe pământ, înțelepte, toată purtarea de grijă de trup o ai lepădat. De aceea te-ai făcut părtaș vederii slavei dumnezeiești și Împărăției cerurilor”.

Să ne rugăm Cuviosului Părintelui nostru Teodosie să se roage pentru noi către Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos Care din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu S-a întrupat, în Betleem S-a născut și în râul Iordan S-a botezat. Și împreună cu imnograful să spunem: „Venit-a lumina, Darul s-a arătat, mântuirea a sosit, lumea s-a luminat, noroade, umpleți-vă de bucurie”. Amin.

La prânz, restauratorul și egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Ieroteu, a oferit o masă soborului patriarhal și celor prezenți la slujbă.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/3BkB0Fdy0FQ>